

er der i nogle Tilfælde ydet Tantiømer, uden at det fremgaar af Regnskabet. Tallene for Tantiømer bliver saaledes Minimumstal.

Udbetalt Udbytte, Henlæggelser og Tantiømer udgør tilsammen det Overskud, Aktionærerne raader over til Fordeling, og kaldes her »*Aktionæroverskudet*«. For at faa den samlede Aarsfortjeneste maa hertil lægges de *Indkomstskatter* til Stat og Kommune af forrige Aars Overskud, som er betalt i Aarets Løb, og som derfor indgaar i Regnskabet som en Omkostning. Om de udredede Statsindkomstskattebeløb har man haft direkte Oplysning fra Skattevæsenet. Kommuneskattebeløbene er beregnede paa Grundlag af de samme Steds fra oplyste Beløb for Skatteindtægterne.

Om Størrelsen af de til *Forrentning af den laante Kapital* medgaaede Beløb foreligger der i Regnskaberne kun meget ufuldstændige Oplysninger. Et samlet Udtryk herfor kan kun faas ved at regne med en bestemt Procent af de paagældende Kapitalbeløb. I Tabellen er regnet med 5 pCt. af den paa Statusregnskabet for Regnskabsaarets Begyndelse opførte fremmede Kapital. For den faste Gælds Vedkommende kan dette ikke være meget forkert. Hvad den løse Gæld angaar, ligger Forholdene derimod meget usikkert. For Varegældens Vedkommende svares der maaske i Virkeligheden slet ikke Rente, men der maa alligevel regnes med et Rentebeløb, da det maa forudsættes, at Sælgeren af Varerne har beregnet sig en højere Pris for disse, naar han skal tage et Rentetab. Hvad enten nu Aktieselskabet selv laaner Kapital for at kunne betale kontant, eller Sælgeren yder Kredit og gennem Overpris paa Varerne faar Dækning for det Rentetab, han lider ved at have Dele af sin egen Driftskapital staaende uforrentet eller maaske ved at have laant Pengene i en Bank, som han betaler Renter til — maa der i alle Tilfælde siges at være Tale om en Ydelse til Kapitalen, som maa tages i Betragtning ved Opgørelsen.

Ved at lægge Rentegodtgørelsen til den fremmede Kapital til Selskabets samlede Aarsfortjeneste faar man en Sum, der angiver, hvad den samlede i Selskabet anbragte Kapital har faaet i Godtgørelse (dog at ogsaa betalte Indkomstskatter og Tantiømer er indbefattet heri). For at kunne sammenligne dette Udbytte med Vederlaget til Arbejdere og Funktionærer, maa saa Udbyttet af Kapitalmidler, der ikke samvirker med disse (Aktiver, der ikke arbejder med i Virksomheden), fratrækkes.

Til Beregning af *Udbyttet af Aktiver, der ikke arbejder med i Virksomheden*, har man heller ikke haft faste Holdepunkter, men har maattet regne med en fast Procent af Statusværdien, hvilken Procent ligesom ved Forrentningen af den fremmede Kapital (se ovenfor) er sat til 5. Da en stor Del af de paagældende Aktiver er Varekredit ydet af Selskabet til dets Kunder, og om hvis Forrentning kan anstilles lignende Betragtninger, som ovenfor vedrørende Selskabets Varegæld anført, kan de Fejl, der eventuelt fremkommer, ved at man ikke har valgt den rigtige Procent, antages i nogen Grad at opveje hinanden.

Om Beregningen af de til *Arbejdere og Funktionærer udbetalte Løneløb* er før talt. Ved at lægge disse Beløb til det ovenfor omtalte Restudbytte til Kapitalen (+ Skatter og Tantiømer) finder man det samlede de omhandlede Faktorer tilkommende *Fordelingsudbytte*.

Betragtes i Tabel VI først Resultatet for alle industrielle Aktieselskaber under eet, vil det ses, at Overskudsselskaberne i 1922, 1923 og 1924 havde et samlet Fordelingsudbytte paa henholdsvis 193, 226 og 240 Mill. Kr., medens Underskudsselskabernes Fordelingsudbytte kun beløb sig til henholdsvis 11, 53 og 52 Mill. Kr.

Benyttes 1923 som Eksempel, vil det ses, at af Overskudsselskabernes 226 Mill. Kr. fik Arbejderne 115,3 Mill. Kr. og Funktionærerne 42,2 Mill. Kr. Af Resten 68,9 Mill. Kr., tillagt 14,4 Mill. Kr. Udbytte fra Aktiver, der arbejdede uden for Virksomheden, ialt 83,3 Mill. Kr., gik først 6,5 Mill. Kr. til Forrentning af fast Gæld og 15,6 Mill. Kr. til For-